U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelky **B. M.,** zastoupené Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem v Plzni, Na Jíkalce 13, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 4. 2004, č. j. 28 Az 314/2003 - 25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu rozsudku v Hradci Králové ze dne 27. 4. 2004, č. j. 28 Az 314/2003 - 25, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 1. 2003, č. j. OAM-11739/VL-16-P15-2001, kterým jí nebyl udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2, a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu.

V kasační stížnosti stěžovatelka obsáhle uváděla, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, když v České republice vede spořádaný život a naopak na Ukrajině se jí nepodařilo najít práci, a proto nemohla získat finanční prostředky pro úhradu nákladů spojených s léčbou její dcery.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka v žalobě uvedla, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí podle § 3 odst. 4 § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“) a rovněž důkazy, které si opatřil nebyly úplné a došlo tak k porušení ustanovení § 32 odst. 1 a § 34 odst. 1 správního řádu. Konkrétně pak uvedla, že na Ukrajině jsou těžké životní podmínky, které neumožňují lidsky důstojný život, nefunguje zdravotnictví a za vše je nutno platit.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda se jedná o kasační stížnost přípustnou, neboť jen taková je způsobilá být základem věcného přezkoumání napadeného rozhodnutí krajského soudu.

Podle § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je kasační stížnost nepřípustná, pokud se opírá pouze o důvod, který stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Porovnáním obsahu žaloby a kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody obsažené v kasační stížnosti stěžovatelka neuplatnila v řízení před soudem. Zatímco v žalobě obecně uvedla výčet jednotlivých ustanovení správního řádu, která byla podle jejího názoru v jejím případě porušena, ale nijak toto své tvrzení nekonkretizovala, v kasační stížnosti se domáhala udělení azylu z humanitárních důvodů a tento svůj požadavek také odůvodnila. Tento důvod je tedy důvodem, který neuplatnila v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohla, a jedná se proto o důvod nepřípustný.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Stěžovatelka podala současně s kasační stížností návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o tomto návrhu nerozhodl, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ust. § 56 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. února 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu